

Novetats editorials

Ismael E. Pitarch

“El president Macià i el Parlament de Catalunya”

Maria Serrano

Periodista

És prou significatiu el motiu pel qual Francesc Macià ha passat a la història. El polític, que mai no va adoptar una actitud paternalista envers el poble de Catalunya, era i és conegut com l'Avi. D'on sorgia, aleshores, el sobrenom? El lletrat del Parlament Ismael E. Pitarch respon aquesta pregunta en les pàgines del llibre, editat en el marc de l'any Macià, que commemora el 150è aniversari del naixement del president de la Generalitat.

Francesc Macià va ser un dels primers polítics que va valorar la importància de la imatge pública. L'elegància i la pulcritud li eren reconegudes pels seus coetanis, i destaquen visiblement en les fotografies que il·lustren l'obra. Macià exercia més de president que de cap de govern. Poques vegades intervenia al Parlament de Catalunya i, quan ho feia, era amb discursos ben preparats. En canvi, Pitarch assenyala que li agradava parlar amb la gent, dir simplement el que pensava, exposant “un nombre reduït de clàusules i proposicions axiomàtiques que arribaven als oients aureolades de noblesa”.

El llibre presenta Francesc Macià i el transcurs polític dels primers anys de la República com dos elements indestriables. De fet, el text de Pitarch se centra en aquest període, i bona part del contingut narra l'evolució dels esdeveniments històrics. L'explicació està feta amb vocació divulgativa, amb un llenguatge àgil que no empatxarà de dates el lector.

L'annex recull documents significatius que ens apropen a la figura de Macià i al seu entorn social i polític. Entre d'altres, trobem la transcripció de la sessió necrològica en memòria del president, que es va celebrar el 29 de desembre de 1933 al Parlament.

La publicació va acompanyada d'un DVD en què podem escoltar la veu del president, greu, contundent, expressiva, amb un accent que delata els vincles amb les Borges Blanques. El DVD conté un documental i altres vídeos de moments polítics importants, com la proclamació de la República o el discurs de Macià amb motiu de l'aprovació de l'Estatut.

El llibre posa de manifest simbolismes històrics que van acompanyar la vida de Macià, uns de provocats pel mateix president –com la instal·lació del Parlament de Catalunya en l'antic arsenal del Parc de la Ciutadella que, amb Felip V, havia servit per reprimir el poble català– i d'altres que van ser fruit del context i, potser, d'un cert atzar. En efecte, Pitarch explica que Macià tenia “una extraordinària capacitat intuïtiva per connectar amb la gent i per crear emblemes identificatius, era un home de gestos i de símbols”. Així, Francesc Macià va morir un dia de Nadal, en un moment en què morien també l'optimisme i la força generats amb la proclamació de la República.

L'endemà, *La Humanitat* publicava un article del president interí de la Generalitat, Joan Casanoves, que deia: “La seva figura viril, amarada d'una suggestió poderosa, resta des d'ara gravada en la nostra història amb un relleu que els anys no faran sinó purificar i enaltir.” Més de setanta anys després, i sense amagar alguns dels defectes de Francesc Macià, Ismael E. Pitarch fa comprensible i dóna sentit a aquesta frase.

FITXA TÈCNICA

Títol

El president Macià i el Parlament de Catalunya

Textos

Ismael E. Pitarch

Edita

Parlament de Catalunya

Any edició

2009

Lloc edició

Barcelona

Nombre de pàg.

125